

Nr 16

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående fråga om befrielse från viss betalningsskyldighet till kronan, givna Stockholms slott den 3 januari 1959.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Gösta Skoglund

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 januari 1959.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Skoglund.

Genom en den 28 november 1957 av Pajala och Korpilombolo tingslags häradsrätt meddelad dom, vilken vunnit laga kraft, dömdes skogsarbetaren *Emil Artur Lundhamn* för vårdslöshet i trafik att till kronan utge 20 dagsböter om fem kr. Lundhamn förpliktades även att till generalpoststyrelsen gälda skadestånd med 4 684 kr. 80 öre jämte 5 % ränta därå från nämnda dag tills betalning sker.

Av handlingarna i målet framgår bl. a. följande:

Den 27 november 1956 på morgonen förde Lundhamn en hästskjuts — en häst förspänd en arbetsvagn — på allmänna landsvägen Tärendö—Gällivare ca 14 km väster Tärendö. Ehuru det ännu var mörkt, var hästfordonet icke försett med lykta. I en svag kurva med sikten skymd av bl. a. dubbla väg-

spärrar mötte Lundhamn en postverket tillhörig buss. På grund av besvärlig svallis på vänstra delen av körbanan förde han hästfordonet på vägens högra sida. För att undvika sammanstötning styrde bussens förare till vänster av vägen så att bussen törnade mot en vid sidan av vägbanan stående cementpelare. Skador uppkom härvid på bussen, vilka uppskattades till 9 369 kr. 60 öre. Häradsrätten fann, att Lundhamn gjort sig skyldig till vårdslöshet i trafik genom underlåtenhet att ha tänd lykta på hästfordonet samt att kronan var berättigad till skadestånd. Då det icke kunde anses styrkt, att föraren av bussen var fri från vållande till trafikmissödet, jämkades skadeståndet så att Lundhamns skadeståndsskyldighet begränsades till att avse hälften av det belopp, vartill skadorna uppskattats.

I en av länsstyrelsen i Norrbottens län till Kungl. Maj:t överlämnad skrivelse den 31 januari 1958 har Lundhamn anhållit om befrielse från ifrågavarande skadeståndsskyldighet, varvid som skäl bl. a. anförts, att han har hustru och tre minderåriga barn att försörja samt att han till statlig inkomstskatt är taxerad för en inkomst av 12 320 kr. med ett beskattningsbart belopp av 8 300 kr.

Generalpoststyrelsen framhåller i utlåtande den 13 februari 1958, att den trafikförseelse genom vilken Lundhamn ådragit sig skadeståndsskyldigheten icke kan anses vara av svårare beskaffenhet. Skuldens indrivande skulle få allvarliga konsekvenser för honom och hans familj. Styrelsen finner dessa omständigheter tala för, att den föreliggande framställningen bifalles eller i vart fall att Lundhamns betalningsskyldighet nedsättes, förslagsvis till att avse 1 000 kr. jämte 5 % ränta därå från den 28 november 1957. Därest hans betalningsskyldighet nedsättes, bör han inom rimlig tid t. ex. genom avbetalningar med 25 kr. i månaden kunna fullgöra sin skyldighet.

Statskontoret finner i utlåtande den 7 mars 1958 icke tillräckliga skäl föreliggande för att statsverkets fordran på Lundhamn helt efterskänkes. Ämbetsverket vill dock icke motsätta sig att Lundhamn befrias från återstående betalningsskyldighet i form av utdömt skadestånd och ränta, därest han inom viss av Kungl. Maj:t fastställd tid till generalpoststyrelsen inbetalar ett belopp av 1 000 kr. Denna tid synes lämpligen böra så bestämmas, att möjlighet föreligger för Lundhamn att successivt verkställa inbetalningarna, förslagsvis på det sätt generalpoststyrelsen angivit.

Departementschefen

Med hänsyn till Lundhamns ekonomiska förhållanden och övriga föreliggande omständigheter vill jag icke motsätta mig att Lundhamn, därest han till generalpoststyrelsen inbetalar ett belopp av 500 kr., befrias från återstående del av det skadestånd å 4 684 kr. 80 öre jämte ränta, som han ådömts att utge till generalpoststyrelsen. Ifrågavarande belopp synes böra gäldas på sätt generalpoststyrelsen förordat.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva att skogsarbetaren Emil Artur Lundhamn, därest han till generalpoststyrelsen inbetalar ett belopp av 500 kr., befrias från återstående skadeståndsskyldighet till kronan i anledning av dom meddelad av Pajala och Korpilombolo tingslags häradsrätt den 28 november 1957.

Vad föredragande departementschefen med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Swarting